

Czwartek, 19 czerwca 2008 r.

12. wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ, żeby wzmocniła embargo ONZ na dostawy broni do Somalii i podjęła bardziej stanowcze działania, by zagwarantować, że państwa regionu w pełni przestrzegają embargo; wzywa Radę Bezpieczeństwa ONZ, żeby przeprowadziła śledztwo i nałożyła ukierunkowane sankcje na wszystkie osoby oskarżone o popełnienie w Somalii zbrodni wojennych i zbrodni przeciwko ludzkości, w tym ewentualnie postawiła ich przed Międzynarodowym Trybunałem Karnym;

13. z zadowoleniem przyjmuje rezolucję Rady Bezpieczeństwa ONZ 1814 (2008) przyjętą jednogłośnie w dniu 15 maja 2008 r., która wzywa do ewentualnego rozmieszczenia 28 500 żołnierzy sił pokojowych ONZ do czasu poprawy sytuacji politycznej i bezpieczeństwa w Somalii; zauważa, że proponowane siły ONZ zastąpiłyby niewielki kontyngent sił pokojowych UA stacjonujący w Somalii od marca 2007 r.,

14. usilnie nalega, żeby upoważnić misję UA w Somalii (AMISOM) oraz jakkolwiek kolejną misję pokojową ONZ do ochrony ludności cywilnej, w tym kobiet, dzieci i osób przesiedlonych wewnątrz kraju, a także do ujęcia w ich mandacie elementu dużej wagi w postaci praw człowieka, polegającego na możliwości monitorowania naruszeń praw człowieka, prowadzenia dochodzeń i sporządzania sprawozdań w ich sprawie;

15. ponownie wyraża swoje poparcie dla specjalnego wysłannika Sekretarza Generalnego do Somalii Ahmedou Oulda Abdallaha w jego wysiłkach na rzecz skoordynowania działań wspólnoty międzynarodowej i ułatwienia wewnątrzsomaalijskiego dialogu politycznego, jak również ustabilizowania sytuacji w Somalii poprzez realizację misji AMISOM;

16. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim, Sekretarzowi Generalnemu Unii Afrykańskiej, Sekretarzowi Generalnemu ONZ oraz Sekretarzowi Generalnemu Międzypaństwowemu Organu ds. Rozwoju, przewodniczącemu tymczasowego rządu federalnego Somalii, rządowi Etiopii i Parlamentowi Panafrykańskiemu.

Iran

P6_TA(2008)0314

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie Iranu

(2009/C 286 E/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Iranu, w szczególności rezolucje dotyczące praw człowieka,
- uwzględniając oświadczenia prezydencji UE z 4 i 10 czerwca 2008 r. w sprawie zbliżającej się egzekucji młodych przestępców w Iranie,
- uwzględniając oświadczenie prezydencji, złożone w imieniu Unii Europejskiej w dniu 13 czerwca 2008 r., w sprawie egzekucji Mohammada Hassanzadeha,
- uwzględniając rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ, a w szczególności rezolucję nr 62/168 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Islamskiej Republice Iranu oraz rezolucję nr 62/149 z dnia 18 grudnia 2007 r. w sprawie moratorium na stosowanie kary śmierci,
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka ONZ, Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencję praw dziecka, których stroną jest Iran,
- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

Czwartek, 19 czerwca 2008 r.

- A. mając na uwadze, że od 2005 r. ogólna sytuacja w zakresie praw człowieka w Iranie nieustannie się pogarsza, a także mając na uwadze, że w 2007 r. liczba samych egzekucji niemalże się podwoiła,
- B. mając na uwadze, że Iran i kilka innych krajów wciąż dokonują egzekucji nieletnich, przy czym liczba egzekucji młodocianych przestępców w Iranie jest wyższa niż w jakimkolwiek innym kraju na świecie i według raportów ponad sto osób oczekuje w Iranie na wykonanie wyroków śmierci za przestępstwa rzekomo popełnione w okresie niepełnoletności,
- C. mając na uwadze, że Mohammad Hassanzadeh, młodociany przestępca, który został stracony w dniu 10 czerwca 2008 r., był niepełnoletni w chwili egzekucji,
- D. mając na uwadze, że co najmniej czterem innym młodocianym przestępcom: Behnoudowi Shojaee, Mohammadowi Fedaei, Saedowi Jazee i Behnamowi Zaare grozi wkrótce wykonanie egzekucji, a władze irańskie nakazały odroczenie egzekucji dwu młodocianych przestępców Behnouda Shojaee i Mohammada Fedaei o jeden miesiąc,
- E. mając na uwadze, że w dniu 10 czerwca 2008 r. Wysoki Komisarz ONZ ds. Praw Człowieka przypomniał władzom irańskim o całkowitym zakazie stosowania kary śmierci do młodocianych przestępców na mocy prawa międzynarodowego,
- F. mając na uwadze, że do irańskich młodocianych przestępców należą również osoby oskarżone o stosunki seksualne z osobami tej samej płci, za które orzeka się karę śmierci w Iranie,
1. zdecydowanie potępia wyroki śmierci i egzekucje w Iranie, zwłaszcza wyroki orzekane wobec młodocianych przestępców i nieletnich lub wykonywane na nich egzekucje, i nalega, by władze irańskie stosowały do nieletnich uznane na arenie międzynarodowej gwarancje prawne;
 2. podkreśla, że wyroki śmierci dla młodocianych są sprzeczne z międzynarodowymi zobowiązaniami, wynikającymi w szczególności z Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych oraz Konwencji o prawach dziecka, których Islamska Republika Iranu jest stroną i które wyraźnie zakazują wykonywania egzekucji osób nieletnich bądź osób, które skazano za przestępstwa popełnione w okresie niepełnoletności;
 3. stanowczo potępia egzekucję Mohammada Hassanzadeha, który był niepełnoletni w dniu egzekucji;
 4. wzywa władze irańskie do wstrzymania egzekucji Behnouda Shojaee, Mohammada Fedaei, Saeda Jazee, Behnama Zaare i wszystkich innych młodocianych przestępców skazanych na karę śmierci;
 5. wzywa posłów do nowo wybranego Medżlisu (Parlamentu Iranu) o szybkie zatwierdzenie oczekującej reformy irańskiego kodeksu karnego, która ma na celu zwłaszcza zniesienie kary ukamienowania i egzekucji nieletnich przestępców, dążenie do wprowadzenia moratorium na karę śmierci oraz dostosowanie irańskiego prawodawstwa do międzynarodowych zobowiązań w zakresie praw człowieka;
 6. domaga się dekryminalizacji stosunków seksualnych z osobami tej samej płci w Iranie;
 7. wzywa państwa członkowskie, aby zaprzestały wydalania do Iranu osób, którym grozi w tym kraju egzekucja lub tortury;
 8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu ONZ, Radzie Praw Człowieka ONZ, prezesowi Sądu Najwyższego Iranu oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.
-